SHAHPOUR POUYAN

Autor: Ilinca Bernea | 18 ianuarie 2022

Shahpour Pouyan este unul dintre artiștii contemporani pe care îi admir cel mai tare. Născut în 1979, în Teheran, Pouyan este un geniu, licențiat în fizică, mai apoi absolvent al Institutului de Filosofie din Teheran și al Universității de Artă, unde a urmat un master. Ulterior, și-a continuat studiile de artă, urmând un doctorat în Brooklyn, New York. A expus în cele mai prestigioase galerii de pe continentul american, în Europa și Dubai, și i-au fost deja decernate multe premii: Jameel Prize, acordat de Victoria and Albert Museum din Londra, ArtCycle Prize, acordat de Gallery Brooklyn și numeroase granturi și burse rezidențiale. Lucrările lui au fost prezentate în muzee de artă contemporană din Paris, Teheran, New York, Istanbul, Dubai.

Opera lui Shahpour Pouyan reprezintă o meditație despre putere, dominație și subjugare prin forța culturii. Lucrările sale sunt de un rafinament estetic fascinant, sunt metafore și aluzii subtile și subversive la adresa deghizărilor, travestiurilor și manifestărilor malefice ale puterii. Artistul creează obiecte-fetiș care întruchipează simboluri războinice sau ale agresiunii, discursul lui plastic apelând la sugestie și la imaginația publicului.

Pentru prima sa expoziție, de la Galerie Nathalie Obadia, Shahpour Pouyan a creat un peisaj futurist de arhitectură abandonată, format din sculpturi care articulează o critică împotriva simbolurilor politice și religioase. Natura austeră și impunătoare a celor 28 de sculpturi din teracotă – variind de la cupole, turnuri, până la mausolee și clădiri monumentale – prezintă o viziune prevestitoare, o narațiune sumbră. Clădirile respective sunt case ale morții, arătând ca niște cavouri. Ele transmit frisonul zădărniciei și pustiirii și conțin elemente fenotipale ale arhitecturii brutaliste și fasciste, precum și ale edificiilor militare de secol XX. Sârmă ghimpată și capsele de pe unele dintre piese consolidează sentimentul de impenetrabilitate și captivitate, de forță și represiune, la fel ca și absența ușilor din alte câteva lucrări, toate realizate în culorile nisipului și deșertului.

În seria sa de proiectile, Pouyan demonstrează simț ludic și umor, plăsmuind alegorii

care fac aluzii ironice la cultura înaltă persană. Aceste lucrări tridimensionale invocă imaginea unor armuri tradiționale, dar conțin și trimiteri la costumațiile impuse de actualul regim teocratic femeilor și la felul în care arată siluetele lor îmbrăcate în negru și purtând burka. Artistul a închipuit și modelat armuri de costume și căști militare decorate sub formă de proiectile moderne. Componentele fiecărui „proiectil” seamănă foarte mult cu cele purtate de actori în „Taziyeh” (piesa de pasiune) care se joacă în luna Muharram și comemorează martiriul imamului Hussein. Acest tip de armură are origini în Iranul medieval, cu decorațiuni caligrafice și florale încrustate meticulos în aur și argint sau gravate pe suprafețele plane ale metalului. Deși sunt simboluri evidente ale dominanței și puterii, sunt, în același timp, ușoare și rafinate.

Imagini: Pagina personală a artistului Shahpour Pouyan